

Bilag til beretn. o. lovf. om social bistand.

maksimumssatser skal foretages fradrag for personlige skatter, kan en direkte sammenligning med de pågældende lønninger ikke finde sted, før disse er reduceret med skat.

I den følgende opstilling vises de ovenfor nævnte månedslønninger reduceret med et beregnet skattebeløb. I beregningerne, der er foretaget henholdsvis for en enlig og et ægtepar, indgår en lang række forudsætninger, af hvilke skal nævnes, at ægtefælle ikke har egne indtægter, at de eneste ligningsmæssige fradrag er lønmodtagerfradrag, samt at beskatningsprocenten på det laveste trin er 40.

Bruttoløn	Nettoløn	
	Enlige	Giftede personer
kr. månedlig	kr. månedlig	kr. månedlig
3.140	2.020	2.270
3.030	1.970	2.210
2.780	1.840	2.090

Spørgsmål 37:

Har der ved administrationen af de bestemmelser, der svarer til lovforslagets § 37, stk. 2, sidste punktum, været fastsat en grænse for størrelsen af det beløb, hvorfra der kan bortses „indtil halvdelen af en enlig forsørgers eller en ægtefælles arbejdsindtægt“?

Svar:

Efter gældende bestemmelser og praksis (ved udmålingen af hjælp til enlige forsørgere, langvarigt syge, værnepligtige og revaliderende), der svarer til lovforslagets § 37, stk. 2, sidste punktum, ses der normalt bort fra halvdelen af en enlig forsørgers eller en ægtefælles arbejdsindtægt. Dette er ensbetydende med, at der i den hjælp, som ville være ydet, hvis ansøgeren ingen indtægter havde, foretages et fradrag svarende til halvdelen af arbejdsindtægten.

Er der tale om indtægter, der er så høje, at de væsentligt overstiger, hvad der kunne være udbetalt i hjælp til en familie uden indtægter, vil hjælpen kunne nedsættes med et større beløb end svarende til halvdelen af indtægten, eventuelt helt bortfalde, idet der, så selv efter den lempeligere transbedømme se, der lægges til grund ved udmåling af hjælp i disse tilfælde, ikke skønnes at være trang til stede. Da afgørelsen af, hvilken hjælp der kan ydes i hvert enkelt tilfæl-

de, beror på et konkret skøn, har socialministeriet ikke ment at burde fastsætte faste grænser for, hvornår der skal fradrages mere end halvdelen af arbejdsindtægten, eventuelt helt ske bortfald af hjælpen. Socialministeriet har i nogle afgørelser udtalt, at der ikke bør ydes hjælp, hvis indtægten i væsentlig grad overstiger den hjælp, der kunne være ydet, hvis der ikke var arbejdsindtægter, når der også ved udmålingen er taget hensyn til familiens faste udgifter i rimeligt omfang.

Efter indførelse af kildeskat har der været rejst spørgsmål om, hvorvidt der med en enlig forsørgers eller en ægtefælles arbejdsindtægt menes nettoindtægt eller bruttoindtægt. Der er heller ikke i dette spørgsmål af socialministeriet givet retningslinier, men der er lagt vægt på, at der udøves et skøn i det enkelte trangstilfælde, og at familien gennem den ydede hjælp har et rimeligt beløb til sin disposition til dækning af familiens udgifter.

Selv om hjælpen i øvrigt bortfalder på grund af for høje indtægter hos ægtefællen, udbetales der altid et beløb svarende til det særlige børnetilskud (normalbidraget) til dækning af den hjælpsøgendes forsørgelsespligt over for barnet. I afgørelser om hjælp til værnepligtige følges den praksis, at der ydes hjælp til betaling af den værnepligtiges renter af studiegæld, uanset størrelsen af hustruens indtægt, idet det efter reglerne i ægteskabslovgivningen er en udgift, som alene den værnepligtige hæfter for.

Spørgsmål 37 a:

Udvalget anmoder om, at der så vidt muligt meddeles supplerende oplysninger om den hidtidige praksis for området. Endvidere udbedes ministerens vurdering af den i Sverige anvendte ordning, hvorefter der i forbindelse med ansøgning om hjælp skal udfyldes en rubrik med oplysninger om, hvorvidt samlevende tidligere har været gift med hinanden eller har barn sammen.

Svar:

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 37, gælder der ingen faste overgrænser for, på hvilke indtægter man anvender reglen om, at der ses bort fra indtil halvdelen af en ægtefælles eller en enlig forsørgers indtægter.